

8 LISTY PODZIMNÍ

neděle 23. 10. 2022 / denní zpravodaj 46. ČDP / cldp.cz

Psychologické monodrama a premiéra slavné komedie udělaly tečku za festivalem

Už jen poslední řádek zbyl nenaplněný v programu letošního Českolipského divadelního podzimu. Jasně znamená, že nastala druhá festivalová sobota, poslední den tohoto krásného divadelního maratonu. Na programu byla, jako vždy poslední den, představení dvě.

A tak si návštěvníci mohli ještě dosyta užít divadla a festivalové atmosféry od odpoledních až do pozdních večerních hodin. V sedmácti hodin začalo monodrama *Svatá hlava*, které sem přivezlo plzeňské divadlo MY. Představení v režii Renaty Vondrové je dramatizací novely Hany Lehečkové. Dává nahlédnout do života a myšlení člověka s blíže neurčenou psychickou diagnózou, který se snaží vyrovnat se světem, na němž to nemá úplně jednoduché. Pochází ze sociálně slabé rodiny, nemůže najít práci, všem je vnímán jako outsider. Líčí svůj složitý vztah s matkou, své první zkušenosti se ženou i vztah se svou babičkou, u níž má, jako u jediné, zastání a která ho také vede k víře v boha. Nechává nás dívat se na svět jeho očima. I přesto, že se tento pohled po většinu představení může zdát ne zrovna optimistický, v závěru dochází k pozitivní myšlence, jak je důležité přijetí sebe sama i se všemi nedokonalostmi.

Přichází na to sám hlavní hrdina a snad se mu tím nakonec lépe podaří vyrovnat se sám se sebou a svým životem. Představení stojí na skvělém hereckém výkonu Františka Kasky, který, ač je na jevišti sám pouze s jednoduchými rekvizitami jako je židle a štenr s oblečením, pomocí něhož ztvárňuje ostatní postavy, diváka svým autentickým výkonem pro příběh pohlíží. Inscenace má za sebou úspěchy na přehlídkách jako Šrámkův Písek či Wolkerův Prostějov a také nadchla publikum letošního Jiráskova Hronova.

Závěr večera a snad i odlehčení s sebou přinesla premiéra domácího souboru, Divadelního klubu Jirásek, který letos vsadil na slavnou Moliérovu komedii *Lakomec* v úpravě a režii Václava Klapky. Divadelní hra dodnes oblíbená a hraná napříč divadelním světem pojednává o věcech a vlastnostech, které se od doby života autora do dnešních dnů vlastně nezměnily.

Lakota, chamtivost, sobectví a touha po penězích ztělesněná postavou Harpagona v protikladu k touze po lásce a sňatku ztělesněné jeho dětmi rozehrává příběh plný humorných situací s trochu hořkým koncem, na němž Harpagona pro jeho sobectví všichni opustí a on zůstává sám jen se svými penězi. Do posledního místa vyprodané hlediště ocenilo skvělé herecké výkony, typický humor Jirásků i jednoduchou, funkční a hravou scénografií.

V hlavní roli se představil sám režisér Václav Klapka, který zaskočil za svého hereckého kolegu Karla Bělohoubého, který před několika dny zjistil, že premiéru nebude moci odehrát. Aby diváci o premiéru a závěrečné představení festivalu nepřišli, rozhodl se hlavní roli odehrát Václav Klapka, přičemž na nazkoušení role měl jen několik dnů a jednu zkoušku. Roli nakonec zvládl naprosto excelentně.

Poslední oficiální tečkou za dnem i festivalem pak byla slova díky celému organizačnímu týmu od ředitelky přehlídky Dity Krčmářové. Uzavřelo se tedy sedm krásných dnů plných příjemné atmosféry, setkávání a hlavně divadla, letos opět rozložených do dvou týdnů i dvou měst. Nyní už se začínou pomalu zraky všech upírat k příštímu, 47. ročníku Českolipského divadelního podzimu, který už, jak všichni doufáme, bude hostit zrekonstruované Jiráskovo divadlo.

Ohlasy diváků

Svatá hlava

Krásně křehký herecký výkon protagonisty. Plakala jsem od prvních minut.

Ten pán, který je normálně učitelem, byl úplně úžasný.

Jednoduchá a přitom tak emocionálně nabitá hra.

Taky jste si říkali, že by tahle role sedla Goťtákoví? Včetně těch tanečních a moderátorských krací?

Lakomec

Já jsem se bavila. Tý jo!

Obdivuju u Jiráska schopnost improvizace a vymýšlení fórů přímo na jevišti. Skvěle jsem se bavila.

Chci to vidět s panem Bělohubým, protože mám jeho herectví ráda, ale panu Klapkovi gratuluju za výkon.

Premiéra, jasně, ještě si to bude sedat. Ale i přesto jsem se báječně pobavila. Spousta nápadů, vtipů, hereckých krací. Parádní.

Jestli někdy nějaká role sedla paní Krčmářové, tak právě tahle. To bylo vynikající ztvárnění dohazovačky.

Bylo to úlevné, protože to nebyl p*úser, což se mohlo vzhledem k okolnostem lehce stát. Ta okamžitá změna nálady a atmosféry v úplném závěru mi přijde nedotažená, ale celkově hodnotím jako grandiózní.

Děkujeme všem divákům za plná hlediště, krásnou atmosféru, názory, energii a radost z každého festivalového dne.

Děkujeme, že jste nás četli.

rozhovory: Týna Kňákal Brožová; reportáže: Kačí Rosáková, Milan Kořen; fotografie: Jana Marie Knotová, Štěpán Kňákal; ohlasy diváků: Kačí Rosáková, Jiří Gottlieb; sazba: Štěpán Kňákal; korektury: Jana Kočová